

«قلط دیکطه‌ای»

آماده پخش بین‌المللی شد

فیلم «قلط دیکطه‌ای (Misled)» به نویسندگی و کارگردانی علیسام صادقی آماده پخش بین‌المللی شد.

به گزارش ایلنا، این فیلم با سرمایه‌گذاری سام آرت آکادمی، توسط نامیرا فیلم تهیه شده است و پخش بین‌المللی آن را کمپانی فرست اسکرین با مدیریت سولماز اعتمادبه‌عهده دارد.

در خلاصه داستان فیلم آمده است: پسر ۱۰ ساله‌ای به نام پارسا، درگیر یکسری اتفاق ساده‌ودر عین حال پیچیده می‌شود؛ اتفاقاتی که برای کودک‌ان این سن و چه بسا خیلی از مارقم می‌خورد و تاثیر بسزایی در آینده فرد دارد.

سحر حق شناس، فرید دلاور، مهسا جوادی، حامد ربیعی، محمد پارساشکفته و برسام بلوچی بازیگران فیلم کوتاه «قلط دیکطه‌ای» هستند.

فیلم «سربست» به نویسندگی و کارگردانی میلاد منصوری جایزه ویژه هیئت‌داوران جشنواره‌ی فیلم بلغارستان را از آن خود کرده و به عنوان کاندیدای جایزه بازبگری مرد در جشنواره‌ی امریکای جنوبی هم معرفی شده بود، این روزها در حال برگزاری کارگاه‌های بازیگری بامتدبه روز سوفرولوژی است.

■ ■ ■

«صحنه‌زنی» راهی نوزدهمین جشنواره چناد شد

فیلم سینمایی «صحنه‌زنی» در دومین حضور بین‌المللی خود، راهی جشنواره چنادرهنده می‌شود. به گزارش هنر آن‌لاین، فیلم سینمایی «صحنه‌زنی» به کارگردانی علیرضا صدقی، تهیه‌کنندگی مجید رضایالا و سرمایه‌گذاری مسعودومجیدزراع که از ماه آینده ۲۴ تا ماه اکران خود، را توسط پخش بهمن سبزر سینماهای کشور آغاز می‌کند، در دومین حضور بین‌المللی خود، در نوزدهمین دوره جشنواره «چنای» هند به نمایش درمی‌آید.

این فستیوال از جشنواره‌های معتبر هند بوده که از سال ۲۰۰۳ شروع به کار کرده و سعی دارد بهترین کارهای جهانی را انتخاب کرده و به نمایش بگذارد. نوزدهمین دوره جشنواره «چنای» هند از ۱۶ تا ۲۳ دسامبر ۲۰۲۱ برابر با ۲۵ آذر تا ۲۴ دی ماه ۱۴۰۰ در شهر چنای هند برگزار می‌شود.

پیش از این و در اولین حضور بین‌المللی، فیلم سینمایی «صحنه‌زنی» برای حضور در هفتاد و پنجمین جشنواره بین‌المللی «سالرنو» ایتالیا انتخاب شده بود. پخش بین‌المللی فیلم «صحنه‌زنی» توسط مرکز بین‌الملل سازمان سینمایی سورهنجام می‌گیرد.

■ ■ ■

آغاز ثبت‌نام صنوف برای حضور در جشنواره سینماحقیقت

ثبت‌نام اعضای صنوف برای تماشای آثار پانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران - سینماحقیقت از دیروز - چهارشنبه ۲۶ آبان - آغاز شد.

به گزارش هنر آن‌لاین، امکان ثبت‌نام اعضای دو انجمن صنفی کارگردانان وتهیه‌کنندگان سینمای مستندروی وبسایت جشنواره، به‌منظور تماشای آثار واستفاده از برنامه‌های کارگاهی ونمایشی این رویداد بزرگ سینمای مستند ایران فراهم است.

اعضای صنوف می‌توانند از طریق لینک مستقیم panel.irandocfest.ir روی وبسایت جشنواره ثبت‌نام و در مرحله بعد، روی گزینه صنوف کلیک کرده وضمن بارگزاری تصویر کارت صنفی، ثبت‌نام خود را تکمیل کنند. در صورت موفق بودن فرآیند ثبت‌اطلاعات در سامانه جشنواره، پیامک تایید در یافت ثبت‌نام برای کاربر ارسال خواهد شد.

پانزدهمین جشنواره بین‌المللی «سینماحقیقت» از ۱۸ تا ۲۵ آذرماه بادیبری محمدحمیدی مقدم برگزار می‌شود.

صاحب امتیاز: موسسه اطلاع‌رسانی و خبرگزاری ایلنا

مدیر مسئول: مسعود حیدری

زیرنظر شورای سردبیری

مدیر بازرگانی و روابط عمومی: مرتضی بلوکی

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷

نشانی تحریریه: تهران، خیابان دانشگاه نرسیده به روانمهر، پلاک ۱۳۲

تلفن تحریریه: ۰۲۱)۶۶۹۵۶۶۰۰

اینستاگرام: @tosee.irani

نشانی سایت: toseeirani.ir

ایمیل: toseirani@gmail.com

toseeirani.ir

شماره ۹۳۸ / پنج‌شنبه ۲۷ آبان ۱۴۰۰ / ۱۳ ربیع‌الثانی ۱۴۴۳ / ۱۸ نوامبر ۲۰۲۱

نگاهی به نمایش «برگشت»

تو را به خویشتن عودت می‌دهم

احسان زبور عالم

حالم خوب نیست. حال طرف مقابلم هم خوب نیست. روبه‌روی هم نشسته‌ایم. کمی به چهره هم نگاه می‌کنیم. چشم‌هایمان در هم گره می‌خورد. روی میز چندقطعه عکس چیده شده تا روایتی نقل شود. اسم روایت شجره‌نامه است، البته نه از آن شجره‌نامه‌های مرسوم که درختی از زمین ریشه گرفته و تابار خود را به اوج آسمان رسانده، همه چیز روی کاغذ به سادگی ترسیم می‌شود. طرف مقابلم از زاده‌شدن‌هامی‌گوید، از سه‌نسل پیشتر شروع می‌شود تا به نقطه اکنون برسیم. داستان آمدن‌ها و رفتن‌ها. چیزی شبیه «شهر ما» تورنتون وایلدر؛ اما به جای نقل داستان دو خانواده وب و گیبز، این داستان مدیر صحنه است. او برای من از بازگشت به گذشته می‌گوید. به همان ریشه درخت خفته در خاک، به

نقطه آغازین فهم خود از خانواده. همه چیز به یک ناداستان گره می‌خورد. از ازدواج‌ها و ولادت‌ها و البته درگذشت‌ها. درگذشتن نقطه عطف ماجرا می‌شود. اولین مواجهه با درگذشت یک فرد در خانواده، کسی که می‌توانی وجودش را در کئی وفقدانش رابیشتر.

اسم نمایش «برگشت» است. مدام به واژه «برگشت» و «درگذشت» فکر می‌کنم. ترکیب واژه‌ها چنان به هم شبیهند که آدمی را به تکا‌پومی‌اندازد. نظریه‌ای است که واژگان واجد حروف مشترک، به لحاظ درونی معنای نزدیک به هم را متبادر می‌کند. مدیر صحنه از گذشته می‌گوید که در آن مادر بزرگ‌ها و پدر بزرگ‌ها در می‌گذرند. اینجا بحث «گذشته» و «درگذشته» در میان است. ذهن بیشتر در گیر می‌شود. او درباره آدم‌هایی می‌گوید که «در» «گذشته» او زیست می‌کرده‌اند و در «اکنون» همه چیز «گذشته» به حساب می‌آید.

نمی‌توان زمان را به عقب برگرداند و از این جهت «برگشت» تلاشی است علیه این تقابل با «گذشته». به عبارتی مدیر صحنه شهر من، می‌خواهد در برابر «درگذشته» هایش من «برگشته» باشم. آن رابطه واژگانی در کنش میان مخاطب اجرا اگر نمود پیدای می‌کند.

محمدحسین رنجبر چیدمانی ساده برای ما تهیه کرده است. یک میز و دو صندلی و آدمی برای حرف زدن. در تنهایی من و مصاحبم، گارد دفاعی بی‌کنشی شکسته می‌شود. او در روایت خود دست روی نقطه حساسی می‌گذرد: «گذشته». من به «گذشته» خود «برگشت» می‌خورم. مروری دیگر «برگشت»ی‌رایمان تعبیه‌نشده است. آدم‌های بسیاری مدعی مردن و برگشتن اند؛ اما روایت‌های آنان از تجربه مرگ آنچنان نامتشابه است که هیچ‌گاه راز مرگ برای ما فاش نخواهد شد.

تجربه‌های نزدیک به مرگ چیزی است

شبیه اصطکاک، ما می‌دانیم اصطکاک وجود دارد و نیروی است مقابل حرکت ما روی سطوح؛ اما هیچ‌گاه این اصطکاک لمس شدنی قابل اندازه‌گیری نیست. ما همواره بر اساس نیرو و جرم یک جسم می‌توانیم «اصطکاک در آستانه» را حدس بزنیم، آن هم با تقریب. به نوعی این «در آستانه» بودن همان «نزدیک» بودن است و شاید حتی گفت آنکه می‌میرد و برمی‌گردد تجربه «مرگ نیست، ما از درد «گذشته» زجر کش می‌شویم؛ اما این بار مصاحب من از دردی می‌گوید که من هم تجربه کرده‌ام. درد فقدان افراد «درگذشته» و تخلیه‌نشدن آن درد که بی‌شک محصول ندانستن من است. من در برابر مصاحب خودم خلع سلاح می‌شوم، گاردم گشوده می‌شود و حرف می‌زنم.

نمایش محمدحسین رنجبر حالا منهای تقابل دو مفهوم «درگذشت»/ «برگشت»، ما را در یک موقعیت عاطفی هم قرار می‌دهد. میان تقابل ذهنی وفکری، یادیدرخواست خود نیز چیره شویم و شاید این دو واژه - البته بسیاری از واژه‌های احساسات ما راه به عقلانیت ما پیدا می‌کنند.

سفر به «گذشته» همواره دردناک است و فهمیدن اساساً بر پایه درد کشیدن است. تا سر سوزن در انگشت ما فرو نرود، در کی از درد ناشی از تیزی سوزن را متصور نمی‌شویم؛ اما مرگ شایدتنها چیزی باشد که تجربه کردنش بدون «برگشت» باشد. ما می‌میریم و

دیگر «برگشت»ی‌رایمان تعبیه‌نشده است. آدم‌های بسیاری مدعی مردن و برگشتن اند؛ اما روایت‌های آنان از تجربه مرگ آنچنان نامتشابه است که هیچ‌گاه

راز مرگ برای ما فاش نخواهد شد. تجربه‌های نزدیک به مرگ چیزی است

نمایش محمدحسین رنجبر حالا منهای تقابل دو مفهوم «درگذشت»/ «برگشت» ما را در یک موقعیت عاطفی هم قرار می‌دهد. میان تقابل ذهنی وفکری، باید بر عواطف خود نیز چیره شویم و شاید این دو واژه - البته بسیاری از واژه‌های دیگر - از دل احساسات ما راه به عقلانیت ما پیدا می‌کنند

و «درگذشت» در تلاقی هم قرار می‌گیرند؛ اما «برگشت» می‌تواند باهر چیزی تلفیق شود. برای مثال تجربه بستی من از بازی کردن، سفر کردن و... فرم تلاشی است برای انهدام همان گارد دفاعی که مانع از کنش می‌شود. اگر چه کنش موجود کلامی است و نمی‌تواند ما را به یک کنش فیزیکی سوق دهد، به‌دو دلیل. یک اینکه موضوع مورد بحث توان کنش فیزیکی را از ما می‌گیرد، مرگ میحث پر دردی است و یادآوری درگذشتگان عزیز دردی مضاعف. دوم آنکه نمایش پیشنهادی برای کنش فیزیکی ندارد و با ترک میز گویی همه چیز تغییر می‌کند. هر چند بعد از نمایش رابطه اجرا اگر مخاطب هم دگرگون می‌شود، آن‌ها به شکل استعاری مدام به یکدیگر «برمی‌گردند». این امر اجتناب‌ناپذیری است، مادرگیر راز و رمزهای هم شده‌ایم. شاید در برابر هم نقش بازی کرده‌ایم؛ اما واژگان ساطع شده از دهان ما بخشی از وجود ما بوده‌اند. «گذشته» همواره به صورت «برگشته» برابر ما - اجرا اگر مخاطب - ظاهر می‌شود.

خانه هنرمندان ایران میزبان سه نمایشگاه جدید شد

ممیز خانه هنرمندان ایران آغاز به کار می‌کند. این نمایشگاه گروهی بانمایش آثاری از بهمن بروجنی، محمدهادی فدوی، آرمان یعقوب‌پور، اردشیر بروجنی، عباس نسل شاملو، علی بابایی، بشیر نظری، شیوا بابایی، شاهو فرامری، مجتبی

اسدی، صفورا آستکی، محمود حضرتی و احسان زرکاری همراه خواهد بود. نمایشگاه «حرف و گفت» نیز شامل آثاری از علی ورامینی است که از جمعه ۲۸ آبان در گالری زمستان خانه هنرمندان ایران آغاز به کار خواهد کرد و تا ۸ آذر پذیرای هنرمندان و علاقه‌مندان به هنرهای تجسمی خواهد بود. اختتامیه این نمایشگاه نیز ۷ آذر از ساعت ۱۱ در سالن استاد جلیل شهناز خانه هنرمندان ایران برگزار خواهد شد.

نمایشگاه‌های «تنگنای»، «یاد استاد» و «حرف و گفت» در گالری‌های خانه هنرمندان ایران آغاز به کار می‌کنند. به گزارش هنر آن‌لاین، «تنگنای»، «یاد استاد» و «حرف و گفت» عناوین نمایشگاه‌های تجسمی جدیدی است که در گالری‌های

خانه هنرمندان ایران میزبان علاقه‌مندان به این حوزه خواهند بود. نمایشگاه عکس «تنگنای» با نمایش آثاری از شروین شیرکوبی با محوریت موضوع کرونا از سه‌شنبه ۲۵ آبان در ویت‌رین گذر هنر محوطه بیرونی خانه هنرمندان ایران آغاز به کار کرده است و تا ۲۵ آذر ماه از مخاطبان خود میزبانی می‌کند.

نمایشگاه «یاد استاد» با نکوداشت استاد اصغر کفش‌چیان مقدم طراح و نقاش فقید نیز به همت صفورا آستکی از روز جمعه ۲۸ آبان ماه در گالری استاد

چاپ شده وجود دارد، پرداخت هزینه یک چاپ اصلی نسبت به تابلوی رنگ روغن یا آبرنگ یک هنرمند، بسیار راحت‌تر است.

وول ویچ بزرگ‌ترین فستیوال چاپ معاصر است که هر ساله هنرمندان بسیاری را از سراسر جهان گرد هم می‌آورد تا ضمن نمایش آثار چاپی خود، در نشست‌ها و کارگاه‌های تخصصی حضور پیدا کنند.

در ششمین دوره وول ویچ، آثاری از لاله معمار اردستانی نیز به نمایش درآمده است. اردستانی در مجموعه جدید خود به زمانه شیوع COVID _ ۱۹ پرداخته و درباره فاصله اجتماعی صحبت می‌کند. فاصله‌ای که نجات دهنده زندگی است، اما به نظر می‌رسد که برخی از مردم آن را درک نمی‌کنند.

داستان‌نویسی و مبانی نگارش یک داستان جذاب و خواندنی در ۱۵۰ صفحه به قلم سیدمحمدحسین حسینی و به همت نشر ایجاز روانه‌ی بازار نشر شد.

براساس این گزارش این کتاب درواقع حاصل تجربه‌های عملی و آموزشی نویسنده در دوره‌های متعدد داستان‌نویسی در این انجمن است.

حسینی نویسنده، منتقد و پژوهشگر ادبیات داستانی، متولد سال ۶۵ در تهران است و تاکنون به همت وی ده‌ها دوره داستان‌نویسی ویژه جوانان و نوجوانان علاقه‌مند به‌صورت حضوری و آن‌لاین در دانشگاه و

کتاب آموزش داستان‌نویسی منتشر شد؛

«مواد لازمش به مقدار کافی»

کتاب «مواد لازمش به مقدار کافی» با موضوع مبانی داستان‌نویسی به قلم سیدمحمدحسین حسینی از سوی نشر ایجاز منتشر شد.

به گزارش روابط عمومی انجمن ادبی سیمین، کتاب آموزش مبانی داستان‌نویسی فارسی با عنوان «مواد لازمش به مقدار کافی» با مقدمه سعیده اسداللهی، استاد ادبیات فارسی و با نگاهی نوین به آموزش

موسسات فرهنگی و محل انجمن برگزار کرده است. وی همچنین از سال ۹۷ با تاسیس انجمن ادبی سیمین دوره‌های متعدد داستان‌نویسی را در سراسر کشور برگزار کرده و نقد و پژوهش‌های متعددی در حوزه فرهنگ از او در مطبوعات و خبرگزاری‌ها منتشر شده است.

«مواد لازمش به مقدار کافی» اولین اثر سیدمحمدحسین حسینی با زبانی ساده و صمیمی برای علاقه‌مندان به داستان‌نویسی تألیف و در ۳۰۰ نسخه توسط انتشارات «ایجاز» چاپ و روانه بازار نشر شده است.